

ПОГЛЯД НА ПОТРЕБИ В СЕРЕДНІ ВІКИ, ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ ТА ПРОСВІТНИЦТВА

Середіна А.С., гр. ГРС-48

Науковий керівник – доц. **Л.М. Варипасва**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

У християнській середньовічній філософії одержала розвиток ідея стоїків про мету життя людини, що забезпечується шляхом внутрішнього самовдосконалення духу. Філософи Середньовіччя загалом розуміли потреби окремого індивіда як наслідок, відбиття потреб більш високого рівня – божественного провидіння. Вони розглядали людське життя як підготовку до вічного життя. В епоху Середньовіччя затвердилася ідея стримування людських потреб заради внутрішнього самовдосконалення.

У період Відродження й Просвітництва розгляд проблематики потреб, використовуючи досягнення античної та середньовічної думки, йшов відповідно до переважних філософських доктрин тієї або іншої епохи розвитку людського суспільства, проте основний акцент був зроблений на визнанні й виправленні гармонійного розвитку людської особистості. Для епохи Відродження характерно насамперед підкреслення творчої природи людської самобутності. Відбувалася орієнтація на базові цінності античної культури, на вільне й нічим не обмежене задоволення всього комплексу потреб. У той же час не заперечувалися універсальність божественного провидіння.

В епоху Просвітництва відбулося наповнення проблематики потреб новими смислами й значеннями, в основному пов'язаними з теоретичними розробками французьких мислителів. На думку філософів – просвітителів, незважаючи на те, що інтереси й потреби людей різні, між ними цілком досяжна гармонія.

У різних концепціях Відродження і Просвітництва буда встановлена закономірність, яка полягає в тому, що зріст потреб змушує людей множити засоби їхнього задоволення.